

138. PASTEVNICE UŠLÁ

287.

Erb. I. 36

Pá - sla hu - sy po - de mlý - nem a sa - ma se - dě - la pod ja - bo - rem.
 Pásla husy pode mlýnem lálala by mně moja stará máti. Starší husa zakýhala³⁾
 [: a sama seděla :] pod jaborem. šak ty možeš se mnú vandrovati. a její mamička zavolala:⁴⁾
 Vila věnec fijalový Dyž ti bude máti láti, Kýhaj, huso, ešče více,
 a propletala ho rozmarýnem. šak ty možeš se mnú vandrovati. kam se nám poděla pastevnice?
 Přišeltě k ní její milý Dybych s tebú vandrovala, Pastevnice vandrovala
 a ptal ju o věnec fijalový.¹⁾ kam bych já ty svoje husy dala? a vás smutné samy zanechala.⁵⁾
 Já ti nesmím věnec dáti, Pusť husičky po vodince,
 ony poplovú k tvojí matince.²⁾

¹⁾ Přijeli k ní štyří páni:
Pojed', děvče, pojed' s námi.

²⁾ Hajte, husy, po vodince
a hledejte sobě pastevnice.

⁴⁾ zaplakala.

Já bych s vama ráda jela,
kam bych husičky, kam poděla?

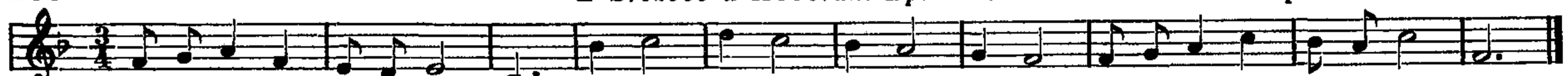
³⁾ zagagala, zagvagala.

⁵⁾ tančuje tam ona s husarama.

139. ZA ZBOJNÍKA PROVDANÁ

288.

Z Březové a Hovoran. Zp. II. 37. Vraz. I. 53. Ž. P. p. 85. Karadž. I. 491

Pod ja - vo - rem pod ze - le - ným; pod ja - vo - rem pod ze - le - ným o - ře dí - vča vo - lem čer - ným.
 [: Pod javorem pod zeleným :] Každý chodník, každú cestu, Miuá praua, protípaua,
 oře dívča volem černým. kerá ke kerému městu. vypadua jí ruka bíuá.⁵⁾
 Jak pod javor dovoraua,¹⁾ Nejsem, milá, taký zbojník, Počkaj, Janko, povím na ťa,
 máti na ňu zavouaua. nemám peněz, enom trojník.« to je ruka z mého brata.⁶⁾
 Pojed', dcerko, pojed' domů, V noci vyšeu, v noci došeu, Jaká bys ty žena byua,
 dava sem ťa nevím komu. nikdá jí nic nedoneseu.³⁾ dybys muža prozradia!
 Dava sem ťa Janíčkovi, Doneceu jí ručník nový, Jaká bych já sestra byua,
 dvanástému²⁾ zbojníčkovi. ručník nový nebílený.⁴⁾ dybych brata zatajiua?
 »Janíčku, tys čirý zbojník, Kázau jí ho z mydua práti, Miuá zradí, šerha vsadí,
 víc ty k horám každý chodník. nedau jí ho rozvíjati. kat obětí, lebo mosí.

¹⁾ Ani záhon nezoraua.

Sedem synů, osmú dceru,
pěkným jmenem Katerinu.

V noci vyšel, v noci přišel,
nikdá doma nepřeležel.

²⁾ najvatšjemu.

A tak si s ňú hore vedla,
zádnému ju dat nescela.

⁴⁾ krvavený.

³⁾ Z Kuželového začátek.

Dala tě ju za Janíčka,
za Janíčka, za zbojníčka.

⁵⁾ A ona ho rozvinula,
bílú ruku vyvinula.

Byla jedna sirá vdova,
sedem synů ona měla.